Καταναλωτισμός (Πρωτοπ. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γ.Α.Ε. Ι. Μ. Κερκύρας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Αυγούστου, 2007

«Είμαστε ότι καταναλώνουμε». Αυτή είναι η αρχή που επικρατεί πλέον στον κόσμο μας. Ο προσανατολισμός του πολιτισμού μας είναι η αδηφαγία. Καταναλώνουμε τροφή, ενδυμασία, αγαθά, εκπαίδευση, διασκέδαση, ειδήσεις και πληροφορίες, τεχνολογία, γέλιο, δάκρυ, ηδονή. Οι ανάγκες μας έχουν πολλαπλασιασθεί, χωρίς να ανταποκρίνονται στο βαθύτερο νόημα της ύπαρξης.

Η δομή της εποχής μας οικονομοκεντρική. Η διαφήμιση μας πείθει ότι η ευτυχία μας έγκειται στη δυνατότητά μας να αγοράζουμε και να καταναλώνουμε. Φτώχεια σήμερα είναι όχι το να στερείσαι τα αναγκαία, αλλά να μην μπορείς να ξοδεύεις ελεύθερα. Και το όραμά μας είναι να μπορούμε να έχουμε περισσότερα από όσα μας χρειάζονται.

Ο καταναλωτισμός είναι μία στάση ζωής, σήμα κατατεθέν του πολιτισμού μας. Δεν μπορούμε εύκολα να τον αρνηθούμε, γιατί δεν είναι εύκολη η αντίσταση σε έναν τρόπο που θεωρείται η πραγματικότητα. Το πρόβλημα όμως έγκειται στην κατανάλωση πλέον και των αισθημάτων μας. Ο πόνος για την απώλεια του δικού μας ανθρώπου γίνεται κατανάλωση στον τηλεοπτικό φακό. Ο θυμός για κάποιο γεγονός δεν μπορεί να κρυφτεί. Η ησυχία και ο σεβασμός της προσωπικότητας, αναφαίρετα στοιχεία του ανθρώπινου βίου, πέφτουν θύματα της βουλιμικής περιέργειας των άλλων. Και η αγάπη, μοναδικό και ανεπανάληπτο γεγονός, καθίσταται σκάνδαλο, περιέργεια, χειροκρότημα, η γεγονός μιας συνάντησης.

Η Εκκλησία μιλά για την εγκράτεια ως στάση ζωής και το μήνυμα αυτό του ασκητικού τρόπου της είναι περισσότερο παρά ποτέ επίκαιρο. Εγκρατεύομαι σημαίνει ότι στερούμαι εκούσια το δικαίωμά μου να καταναλώνω φαγητό, διασκέδαση, χρήματα, τον Άλλο, και ζω αγαπώντας το Θεό και τον Άλλο γνήσια, γιατί δεν αγωνιώ, αλλά χαίρομαι ο, τι μου δώσει ο Θεός.

Αυτός ο τρόπος θέλει πολλή απόφαση και αγώνα, αλλά είναι ο μόνος που μας καταξιώνει ως προσωπικότητες. Είναι ο μόνος που διαφυλάττει την ελευθερία μας και μας βοηθά να διακρίνουμε τις πραγματικές μας ανάγκες. Είναι ο μόνος που μπορεί να μας βοηθήσει να στραφούμε στο βάθος της ύπαρξής μας και να βρούμε

απαντήσεις για τα νοήματα του βίου.

Ο καταναλωτισμός δημιουργεί ψευδαισθήσεις ευτυχίας. Ακόμα κι αν είναι δύσκολο να τον αποτινάξουμε ως στάση ζωής, μπορούμε να διδαχθούμε από την ασκητικότητα του βίου των Αγίων της Εκκλησίας μας και να κάνουμε μικρά βήματα. Βήματα εκούσια, που θα μας οδηγήσουν στην απεξάρτηση από ότι καταναλώνουμε και την ενασχόληση μ΄ αυτό που είμαστε πραγματικά. Γιατί αλλιώς η απληστία και η έλλειψη μέτρου θα μας κρατούν δέσμιους των παθών μας. Και η κατανάλωση θα γίνεται μία μόνιμη παγίδα εγκλεισμού στον εαυτό μας μακριά από την γνήσια ζωή.

(Πηγή: Περιοδικό Ι.Μ. ΣΑΜΟΥ, ΙΚΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΣΕΩΝ "Μεταμόρφωσις", Μάιος 2007)